

Tilfældet her. Disse Sundhedsdirectioner og Commissioner kan man til Nød indrømme en lovgivende, det vil sige en vedtagtig Myndighed; en Myndighed til forud at give Bestemmelser, der i almindelige Tilfælde skulle følges, men man kan paa ingen Maade nedlægge den executive Magt i deres Hænder; man kan ikke give dem Magt til, ved Stemmeflerhed at drive den, der har Ansvaret, den, der paa Regjeringens Vegne er tilstede som den egentlig ansvarlige Myndighed, til at handle efter deres Billie. Det er en fuldkommen feil Bet at træde ind paa; havde det været en rigtig Bet, saa havde vi nu havt Collegier staaende ligeoverfor os, og ikke Ministre; hvorfor have vi forlangt Ministre istedetfor Collegier? Fordi vi vilde, at Ansvaret skulde være personligt og ikke drukne i Collectivet, men, var det nødvendigt der, saa er det ogsaa, og endnu mere, nødvendigt her. Netop ved alle administrative Foranstaltninger er der, jeg gjentager det, intet saa Tyrannisk i Verden som Commissioner, i hvis Haand man nedlægger Absolutismen.

Jeg skal ikke forsøge denne Sag videre. Jeg har søgt at lægge den hele Vægt paa disse Par enkelte Hovedpunkter; jeg gjentager, at det, seet fra Lovgivningens Standpunkt, er et farligt Skridt, vi her ere i Begreb med at gjøre, og det yderste, vi nogenstunde have gjort i den Retning. Vi bør standse og ikke gjøre det. Fra selve Sundhedspolitiet's Synspunkt er det ogsaa et umødent Foretagende, støttet paa endnu ufuldstændige Betragtninger, et Foretagende, som, dersom det bliver bragt til Mære end til at samle saadanne Commissioner, der, uden at beholde nogen discretions Myn-

dighed, uden nogen Myndighed til at gribe strengt ind mod Borgerne efter de Regler, de selv have sat sig, kunne søle og samle sig frem, saa betræde vi en farlig Bet. Hvorfor har man ikke her opstillet Regler? Fordi man endnu ikke har følt sig dygtig til at opstille saadanne; hvor vil man da have Reglerne fra? Fra Andre, om hvem man ikke veed, hvorvidt de have en større Dygtighed. Saalænge man ikke selv føler sig moden til at kunne give gode Regler, saalænge skal man lade være at give en Lov, der gaaer videre end til, saa at sige, at organisere Kræfter, som i Tidens Længde lidt efter lidt kunne samles til noget Bedre.

Lehrmann: Jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa føler en stedse voxende Betænkelse ved at stemme for nærværende Lovforslag, som gaaer ud paa at skabe en Magt, der baade med Hensyn til Lovgivning og Administration i sanitair Henseende tildeles en næsten uindskrænket Myndighed. Hvis der i disse Commissioner komme Mænd, der have mindste Gang til Bilkaarlighed, saa maa Loven i mange Henseender vække mange Betæneligheder, da en saadan Bilkaarlighed baade kan forstyrre de daglige Haandteringer, franke Familiers Rolighed og Fred og Boligens Hellighed. Og det er en Ulykke ved en saadan given Magt, at den stedse abler Bilkaarlighed. Det er gjort de forskjellige Egnes Beboere til en ubetinget Pligt at adlyde, hvad de forskjellige Sundhedscommissioner befale; fra disses Decret kan der ikke engang appelleres, idetmindste ikke, før det er forsilde, før det maastee har bragt en uerstattelig Forstyrrelse tilstede.